

G'sang (la soupe aux Choux).

Tante.

Kind, glaub Dü mir,
E Junger müesch nitt nàmme,
Drum roth ich Dir,
Dr Herr Gàlfink jetz z'nàh.

Rosele.

's wàr mi Unglick,
Ich miesst mich mit ihm schàmme,
Er isch mr z'flick,
Ich will ihn gar nit sàh.

Mitmader.

Tante.

Kind glaub Dü mir etc.

Rosele.

Drum glaub Dü mir,
Ich ka ne g'wiss nitt nàmme,
Ich sag jetz Dir,
Ich will ne gar nitt sàh.

Tante.

's wàr doch 's beste, wo De mache kànnsch...
doch wottsch jetz nitt geh Dine Cummissione mache,
d'Lit werde blange...

Rosele.

Ich gang, Tante, ich gang... (se legt e Hüet un e
Shawl a) ich kumm wohrscheinlig nitt heim vor z'Owe,
ich will noch im Kàtele geh ne Visite mache. (se
nimmt dr Korb an Arm. Fir sich). Niemols thüe-n-ich eso
ne-n-alter Gàlfink hirothe... dr Herr Alfred oder Keiner
(se geht hinte-n- se).

Tante (allei).

's will nitt recht abisse, 's Rosele... do wird's
noch Mieih koste!... franchement, 's wàr mr gar nitt

recht, wenn ich im Herr Gàlfink, wo si Zimmer dert
grad nàwe-n-unserem hat, absage miesst... denn derno
kàm er natirlig nimmig do ane, un wer wott derno
ne Domino mit mir mache-n-als z'Owe?... ich derf
nitt dra denke?... ich müess mi Parthie mache, sunscht
ka-n-ich nitt schlofe!... se sage mir Tante Domino
wege dem, awer das macht mir nit... wege me so ne
Zuckerbäck do nimmig kànn Domino spiele!... Un
derno, ich ha-n-Angst fir 's Rosele: wie isch's mir
nitt gange, wo-n-ich jung gsi bi!... ich o ha 's Un-
glick g'ha mich z'venarre-n-in e junger Mensch, un derno
isch er emol uf mi Zimmer ku schliche un hat awer
glich wieder miesse d'Flucht nàh, zùem Fenster üse
vom erste Stock, ass er nitt verwitscht worde-n-isch...
un er läuft noch... ich ha ne siter nimmig g'sàh...
er hat mi sitze lo!... ich bi awer wieder ufg'stande...
's isch mi erste-n-un mi letzte Liewe gsi... ich möcht
nur wisse, was üs em worde-n-isch?... (se faltet d'Hand
un schaüt gege Himmel) Oh Samüel! oh Samüel! (zùem
Public) er hat Samüel g'heisse!... mi ganzer Lewens-
läuf hasch Dü verderbt!... (se geht uf dr Site-n-üse rechts).

II. Uftritt.

Herr Alfred (kunnt hinte-n-ine, er isch ganz wiss ag'legt un
hat e Tarte uf einer Hand).

's isch Nieme do... desto besser... also do wohnt
jetz 's Rosele? (er lüegt ummenander) 's isch recht heimelig
do!... (er legt si Tarte uf's Tischle nàwe dr Thüre un kunnt
fire) 's isch ewe-n-in dr Tante-n-ihre Namestag hit!...
ich ha denkt, ich müess lüege, ass ich ere ne kleine
Surprise mache ka, ass se ne wenig menschliger wird
gege mich!... Hein, isch das ebbes fin's!... (er nimmt
d'Tarte un zeigt se) ihre Name-n-isch druf, «Schelastika»,